

PRZEBUDZAĆ (3) *vb impf*

e jasne.

praes 3 sg przebudzą (1). \diamond *imp 2 sg* przebudzają (1). \diamond *con 1 pl m pers* byśmy przebudzali (1). \diamond
[*part praes act* przebudzając.]

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. przebudzić.

Przerywać sen, budzić; exsuscitare quietum, inquietare Cn [kogo, co (żywotne)] (3) : [Mátká moiá fłužebniká przenáiwšy/ námowilá go áby fie nágo zwłokšy wedla Pániey moiey položyl: co gdy vczynil iey nieprzebudzaiąc/ wnet mi do Košcioła znác dála HistOtton 39v.]

przebudzać czym (1): [žuraw, będący wodzem stada, trzyma kamyk w nodze] Thak iže gdyby poczuł fpać/ tedy mu kamyk wypada, á on za tym wnet przeczucza, á gdyby na nie iaka trwoga przyfzła Thedy on czuyny wšytki krzykiem fwoгим przebudza FalZioł IV 25b.

Zwrot: »w nocy przebudzać« (1): A niechcąc ábyfmy was w nocy przebudzali/ Do Szynkowného domku częftochmy chadzali PudłFr 8.

Przen: O umarłym (1) : P Omálu pątniku mijay chcefzli iść fpokoiem/ Kędy dotkliwy Hipponax w mšciwym grobie fwoiem Odpoczywa/ nie przebudzay šierfzenia fpiącego/ By nie wšczknął/ w dáleką fię drogę kwápiącego. KlonŻal C4.

Formacje współrdzenne cf BUDZIĆ.